

SVĚTLANKOVSKÝ ČASOPIS

15. číslo

Obsah

Úvodní slovo.....	3
Nová vedoucí na Světlance.....	4
Anketa.....	5
Šnek africký.....	6
Karel Gott.....	8
Rozhovor s mladou dámou Jankou Bednářovou.....	11
Brněnec.....	14
Básně.....	15
Hádanky.....	16
Pár řádků o mně.....	18

Úvodní slovo

Velevážené dámy a pánové,

právě držíte v ruce 15. číslo Světlankovského časopisu. Nebo jak já říkám, Světlankovské děťátko, které stále roste.

Najdete v něm článek o nejslavnějším českém zpěvákovi, o africkém zvířátku, o zajímavé obci nedaleko Svitav a mnoho dalšího. Určitě si přečtete krásné básně od naší pravidelné přispěvatelky. Doporučuji také rozhovor se slavnou mladou pracovnící Světlanky.

Všem vám přeji krásné léto, hezké prázdniny a štěstí, lásku, spokojenost, klidnou náladu, srdce v duši. Pokud máte dětičky, tak ať jsou hodné. A pokud máte zvířátka, tak buďte na ně hodní zase vy a starejte se o ně s láskou.

Pokud máte nějaké zajímavé téma, o kterém byste si chtěli v tomto časopise přečíst, tak mi dejte vědět na adresu redakce. Najdete ji na poslední straně tohoto časopisu.

Robert Bidmon, šéfredaktor

Nová vedoucí na Světlance

(autor článku: Karel Kopecký)

Loni v srpnu nastoupila na Světlanku Vendula Kouřilová na místo vedoucí. Vendula je pozorná a hodná. Jsem tomu rád, že ji zde máme. Když má Vendula čas, přijde si popovídat. Vyprávěl jsem jí o Micince a o Daminovi, a také o terapeutické skupině manželů Křemenákových a o pobytu na Budislavi. Vendulu vidím velice rád, pěkně zpívá a hraje na kytaru. Když proběhla TKS, tak Vendulka přišla s pokladničkou a vinšovala. Měl jsem velkou radost. Nechal jsem jí zahrát v Pardubickém rozhlase, hráli jí Raduzu. Doufám, že se Vendule mezi námi bude líbit, a že tu s námi bude dlouho.

Přejeme jí mnoho pracovních úspěchů a spokojenosti.

A závěrem malý veršík: Ty naše Vendulko,

Ty jsi to naše sluníčko ☺

Anketa

V únoru proběhla na Světlance anketa, ve které její účastníci odpovídali na otázku: *Jaká je vaše nejoblíbenější filmová pohádka?*

Ankety se zúčastnilo celkem 20 respondentů. Každý mohl uvést jednu až tři pohádky.

1. místo

Tři oříšky pro Popelku (11x)

2. místo

Anděl Páně 2 (4x)

3. místo

Princezna se zlatou hvězdou a Zlatovláska (obě 3x)

Dva hlasy dostaly pohádky Pyšná princezna, Byl jednou jeden král, Anděl Páně, Maxipes Fík a Tajemství staré bambitky. Po jednom hlasu pak dostaly pohádky Sněhurka a sedm trpaslíků, Křemílek a Vochomůrka, Princové jsou na draka, Hurvínek, Mrazík, O létajícím ševci, Tři veteráni, Jak krtek ke kalhotkám přišel, Radovanovy radovánky, Lotrando a Zubejda, S tebou mě baví svět, Princezna ze mlejna, Čert a Káča, Fimfárum a Šíleně smutná princezna.

Děkuji všem za vyplnění ankety a těším se na příští spolupráci.

Šnek africký

(Autor: Soňa Boucníková)

Pochází ze střední Afriky, kde žije ve volné přírodě. V noci vylézá za potravou a přes den je zahrabán v listí. Jí listí a plody, které spadnou na zem. Nejznámější je Achatina velká, latinsky-Achatina Achatina a česky Oblovka Oblovka. Achatina neboli Oblovka je největší suchozemský šnek s ulitou velkou až 30cm. V zjetí doroste Achatina jen 15 až 20cm, váží kolem 300 gramů a dožívá se zhruba sedmi let. Díky pruhům na ulitě se jí říká „tygrový šnek“. K chovu si můžeme vybrat i další druhy šneků – Achatina reticulata – druhý největší druh Oblovek, Achatina iredalei – je drobnější, má nažloutlou ulitu a měří jen kolem 8cm, Achatina fulica – český název Oblovka žravá, protože sežere téměř cokoliv.

Šneci mají rádi vlhko a teplotu kolem 28 stupňů. Chovat je můžeme v bytě v plastovém boxu s dírami na vzduch nebo ve skleněném teráriu se sítkou místo poklopu.

Jako podestýlka se používá kokosový substrát, ten se prodává ve zverimexu. Dále nesmíme zapomenout na sépiovou kost, která Oblovkám dodává vápník, důležitý pro tvorbu ulity, která chrání orgány šneka. Sépiovou kost můžeme nahradit vaječnými skořápkami. Šneci musí mít v teráriu, také stále čistou vodu.

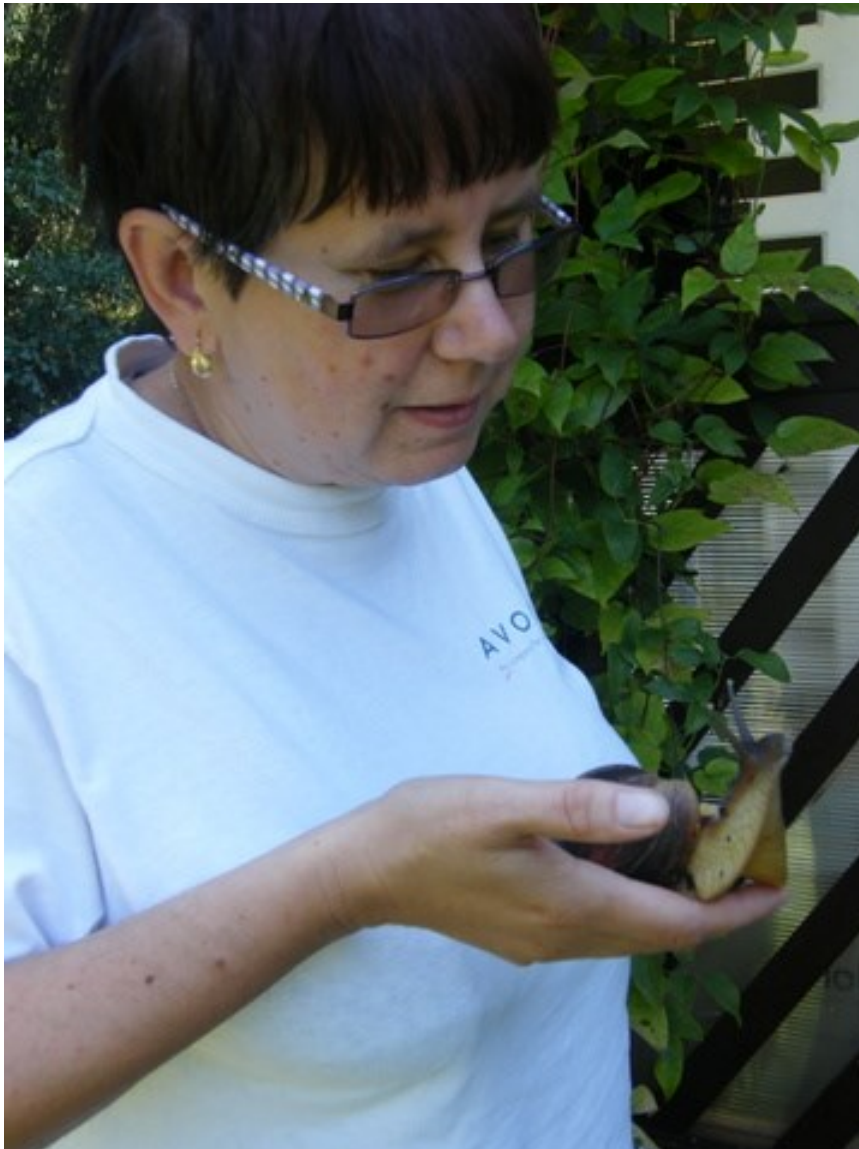
Šneci si pochutnají na salátu, čínském zelí, okurce, mrkvi, kousku sýra, na těstovinách, rajčeti, odřezcích z jablek, můžeme jim dát i krmivo pro suchozemské želvy.

Můj šnek se jmenuje Čip. Je to druh - *Achatina reticulata*. K jídlu má nejraději čínské zelí, salát a okurku.

Chovám ho v teráriu, každý den mu dávám čistou vodu, jídlo a pouštím ho ven. Moc se mi líbí.

Zdroj:

http://hobby.idnes.cz/obri-snek-je-pritulny-a-nenarocny-domaci-mazlik-jen-pozor-na-ty-zrave-ljk-/hobby-mazlicci.aspx?c=A100504_151601_hobby-mazlicci_mce

Karel Gott

(autor článku: Lenka Šimperská)

Jeden z největších Čechů, zpěvák Karel Gott, přišel na svět 14. července 1939 v Plzni. První roky jeho dětství byly poznamenány válkou a chudobou. Tou největší pochoutkou byl pro něho chléb namočený v meltě. Na to, jak chutnají třeba šunka nebo kremrole, se

musel ptát maminky – znal je pouze jako obrázky v knížkách. Válka přinášela zkázu, byl zničen i jeho domov. Rodina byla nucena přestěhovat se k babičce na venkov. Zanedlouho dostal tatínek práci v Praze a budoucí zlatý slavík se tak najednou ocitl v hlavním městě, odkud se vlastně už nikdy nikam jinam

nepřestěhoval. Až do svých patnácti let ale neměl Karel ani v nejmenším plánu lidem zpívat.

To, co ho přitahovalo, bylo malování. Od otce dostal za svůj první obraz vynadáno, ale maminka měla daleko větší pochopení. Touha stát se slavným malířem narůstala. Ve škole nejraději kreslil při ruštině, protože učitelka se mu dobře malovala. Když byl odhalen a jeho výtvor učitelka odnesla do ředitelny, povolali si do školy Karlova otce. Zatímco stál talentovaný malíř na chodbě, z ředitelny slyšel, jak je za své obrázky chválen – jen ať prý v hodinách dává větší pozor. Doma se začali smířovat s tím, že z něho bude malíř, ovšem Karel se

na uměleckou školu nedostal. Maminka to oplakala, otec měl jasno. Je čas vyučit se pořádnému řemeslu. V patnácti letech tedy mladičký Karel nastoupil na učiliště v Chebu, kde se z něho měl stát elektrikář. Ze zdravotních důvodů musel učení v Chebu opustit a vrátit se zpět do Prahy. Před odjezdem z Chebu dostal od kamaráda kytaru na rozloučenou. V Praze se po nocích naučil hrát všechny písničky na onu kytaru a najednou mu bylo jasné, že zpěv je to pravé, co mu dává největší potěšení. Zpěvem u táborového ohně si dodával odvahy, následovaly úspěchy před kolegy z práce, také v pěveckých soutěžích, a nakonec se na něj obrátil jím obdivovaný Karel Krautgartner a nabídl mu, aby si s jeho orchestrem zazpíval ve známé kavárně Vltava. Tak začala jejich spolupráce.

První úspěšnou nahrávkou byla písnička Měsíční řeka. Přišly první úspěchy, a také zahraniční cesty. Z Karla Gotta se náhle stala známá populární osobnost. Za dlouhou dobu, po kterou Karel zpívá, se celý svět změnil už několikrát. To, co ale vždy zůstávalo, byla kvalita jeho tvorby a profesionalita. Na otázku, čemu vděčí za svůj úspěch, odpověděl, že v první řadě Bohu, který mu dal talent. Začátkem 90. let uvažoval o konci kariéry, dokonce k tomu uspořádal velké turné, avšak mimořádný úspěch ho ale přesvědčil, že

jeho fanoušci ho dále chtějí. Zlatý slavík se oženil v pokročilém věku, ale celý život si dokázal užívat přízně žen.

„Milí přátelé, chceme vám oznámit, že jsme se 7.ledna 2008 v 16.30 hodin ve svatební kapli v Las Vegas oddali. Vaši Ivana a Karel Gottovi,“ zněla zpráva, kterou obdrželi přátelé a známí Karla a jeho Ivany na mobil. Statisíce fanynek po celém světě byly šokovány, ale rovněž spokojeny, že se jejich největší idol konečně usadil. V té době už měli Karel s Ivanou krásnou dceru Charlotte Ellu, záhy navíc

oznámili, že čekají další děťátko. V červnu, pět měsíců po svatebním obřadu, přišla na svět druhá dcerka Nelly Sofie.

Karel Gott je můj nejoblíbenější zpěvák a jsem jeho velká fanyнка. Doma ráda poslouchám jeho CD, mám jeho plakáty a dostala jsem i jeho kalendář. Přeji si, aby byl zdravý, a aby nám ještě dlouho zpíval. Mým velkým přáním je jednou se s ním potkat a být na jeho koncertě.

Zdroje: James Kent – Manželství roku Ivana a Karel Gottovi

časopis - Můj čas na kafičko

obrázky – internet

Rozhovor s mladou dámou Jankou Bednářovou

Jak dlouho na Světlance pracuješ?

Od jara 2013.

Jsi místní nebo dojíždíš?

Dojíždím, jsem z Opatovce.

Co se ti na Světlance líbí a co nelíbí?

Líbí se mi vztahy mezi pracovníky a klienty a rodinná atmosféra. Nemůžu říct přímo nelíbí, ale myslím si, že by mohly být lépe využity prostory kolem Světlanky.

Jaké jsou tvé záliby?

Jízda na kole, čtení a práce na zahradě.

Máš ráda děti?

Mám, jinak bych si žádné nepořizovala ☺.

Píšeš básně?

Ne, nepíšu, nemám k tomu vztah.

Maluješ ráda obrazy?

No tak to už vůbec ☺.

Jakou máš ráda hudbu?

Nemám konkrétní oblíbený žánr, ráda si poslechnu vše - od vážné hudby až po moderní.

Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Ne, akorát dětem na nervy ☺.

Vyrábíš nějaké výrobky?

Ráda pomáhám dětem, když tvoří své výrobky do školy. A také když potřebuji nějakou výzdobu domů, tak si občas vyrobím nějakou dekoraci.

Chodíš ráda na plesy a zábavy?

Zábavy ano, ale dlouho jsem na žádné nebyla. Plesy moc nemusím.

Jaká je tvoje oblíbená barva?

Černá a tmavě modrá.

Čím jsi chtěla být jako dítě?

Jako dítě jsem chtěla být průvodčí ve vlaku, ale tatínek mi to nedovolil.

Cestuješ ráda?

Ano, nejraději po Slovensku, odkud pocházím.

Jaký je tvůj nejoblíbenější dopravní prostředek?

Auto a kolo.

Kam bys doporučila jet našim čtenářům na výlet?

Doporučila bych jim podívat se na Slovensko – jsou tam krásné hory, příroda a např. v Čechách nemáte ledové jeskyně. Ty jsou moc krásné.

Jaké roční období máš nejraději?

Jaro, protože mám ráda, když se probouzí příroda a všechno rozkvétá. A barevný podzim, ale nesmí být deštivý.

Jaký je tvůj nejoblíbenější film?

Madisonské mosty a potom se mi líbí Pretty Woman.

Kdybys měla možnost a čas, tak co bys nám a ostatním uvařila?

Podle mých dětí umím dobře kačenu se zelím a knedlíkem. A určitě bych vám k tomu připravila nějaký dobrý zákusek, přestože sama sladké příliš nejím.

Kdybys mohla udělat rozhovor s kýmkoliv na světě, s kým by to bylo?

Obdivuji lidi, jako byla princezna Diana nebo Matka Tereza, protože ty pomáhaly druhým a věnovaly se humanitární činnosti. Ale s nimi už rozhovor bohužel udělat nejde.

Co bys udělala, kdybys vyhrála milion eur?

Část bych věnovala lidem, kteří to potřebují. Dále bych zabezpečila svoji rodinu, investovala do bydlení a možná by zbyl čas i na to cestování.

Máš nějaké životní motto nebo moudro?

Mám jich několik, uvedu dvě: Nikdy, nikdy, nikdy se nevzdávej. Každý cíl je dosažitelný, pokud za ním stojí opravdová touha, nadšení a píle.

Brněnec

(Autor: Josef Balint)

V Brněnci bydlím od narození a moc se mi tam líbí. Obec vznikla sloučením dvou původně samostatných vsí - Brněnce a Moravské Chrastové. Dnes ji tvoří místní části Brněnec, Moravská Chrastová, Podlesí a Chrastová Lhota. V obci žije v současnosti 1305 obyvatel.

V Brněnci se mi líbí baráky, mlýn a hasičské hřiště, kde se pořádají různé akce, jako je Dětský den, punkový festival, fotbalové zápasy a tak dále. Pro sportovní vyžití dětí i dospělých slouží sportovní hřiště s umělým povrchem při Základní škole v Brněnci. V obci je také knihovna a hodně obchodů. Stěhovat bych se odtud nechtěl, líbí se mi tu.

Autor fotografie: Josef Balint

Zdroj: <http://obec.brnenec.cz>

Básně

(Autor: Eva Mánková)

Ranní

Paprsek slunce ozářil krajinu
V tu tichou hodinu hvězdy šly spát
Na zem se snáší z vesmíru prach.
Jdu polem a kolem pestré kvítí
Mám ráda tu vzácnou chvíli,
Když do něj slunce svítí.
V naprostém tichu byl zrozen
Další den v životě mém.

Pustá Rybná

Jak malebná je krajina,
Která v tichu stojí
A nad ní se tvary mraků honí.
Z chaloupek stoupá k nebi dým
A srdce plesá nad tím vším.
U cesty se jeřabiny červenají
Překrásný znak to Vysočiny.

Hádanky

Smrček, dub a borovice,
roste nás však mnohem více.

Lístek, šiška, jehličí,
ne, ve mně se nekřičí.

Hříbek, houba, kapradí,
kdo to neví, nevadí.

Chráním, ruce chráním,
před mrazem je bráním.

Kamarádka čepice
nebojí se vánice.

Každý prst zahřeji
a teplo mu dopřeji.

Vypomohu švadlenám,
vím, co pro ně znamenám.

Stěžuje si mladá Jitka,
že jí zase chybí nitka.

Jedno ucho, ostrá špička,
zašitá je rukavička.

Naříkají hospodyňky
když mě zlobí mandelinky.

Naříká i hospodář,
když mě málo okopáš.

Naříkají kuchaři,
když se málo povaří.

Stále kráká, nezná noty,
černé peří, žádné boty.
Na zamrzlém rybníku
umí přistát ve mžiku.

Létá nízko nad zemí,
dává lidem znamení.
Pršet bude za chvíličku,
honem sáhni po deštníčku.

Řešení najdete na 19. straně tohoto čísla.

Zdroj: Kopecká Zuzana, Hádanky od srdíčka. Schneider – vydavatelství – Brno. 1996.

Pár řádků o mně

(Autor: Jožka Maloň)

Jmenuji se Jožka Maloň a narodil jsem se 10. července 1967 v Moravské Třebové. Bydlím v Březové nad Svitavou, ve Slunečním údolí. 10. července 2017 budu slavit 50. narozeniny.

Rád pomáhám mamce s nákupem. Starám se o své andulky a o kočičky. Také rád chodím ministrovat do kostela. Rád jezdívám do Světlanky. A za kamarádkou Růženkou do Koclířova.

Vždycky se v kostele, i než jdu spát, modlím za dar zdraví tetičky Květušky, za mého tatínka, za moji nejlepší kamarádku Růženu a za její rodinu, a také za našeho březovského pana faráře Pavla Michuta a za slečnu Andělku Ambrozovou z fary z Radiměře, které bylo koncem května 100 let.

Také rád pomáhám jedné paní, která se jmenuje Gertruda a bydlí v bytovce na Dlouhé. Jednou týdně jí chodím nakupovat. A také rád chodívám na louku k lesu na jahody a do lesa na hříbky. Rád se zúčastňuji různých březovských akcí, jako je sousedský bál, Dětský karneval, Bartolomějská pouť, dětský den, adventní koncerty v kostele a rozžínání vánočního stromku na Moravském náměstí.

Ve Březové nad Svitavou máme mladého pana starostu. Jmenuje se Kája Adámek a bydlí v bytovce v naší ulici. Je moc hodný a je to můj kamarád. Mám pana starostu Káju Adámka moc rád a srdečně moc

mu velice vzorně děkuji za to, jak se o Březovou vzorně a pečlivě stará. Milý Kájo, patří Ti za to všechno srdečné vřelé díky.

Také se moc kamarádím s hodnou knihovnicí Janou, která pracuje v březovské knihovně a informačním centru. Pečlivě a vzorně se stará o své zákazníky. Mám tě Jani moc rád.

Mám velice vzornou a milou rodinu. A také mám velice vzornou nejhodnější a nejlepší kamarádku Růženku z Koclířova. Ta patří i se svými rodiči už také do mé rodiny.

Jsem šťastný.

Řešení hádanek: les, rukavice, jehla, brambora, vrána, vlaštovka.

Autoři obrazů: titulní strana – Pavel Brtník, tato strana - Soňa Rejmanová.

Časopis vydává: Redakce Svět, Jungmannova 6, Svitavy, 568 02

E-mail: redakcesvet@seznam.cz

Šéfredaktor: Robert Bidmon

Redakční rada: Vladimír Riedl, Lenka Cheung